ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΑΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ: 30.7.69
ΩΡΑ: 23.45 – 00.45

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (14)η

Αγαπητέ μας ακροατή καλησπέρα σας. Σήμερα σας μιλάει μια ακροάτρια της εκπομπής μας αφιερωμένη στη μουσικοσυνθέτη Ελισάβετ Κονταξάκη. Πριν λίγες μέρες πέθανε η Κονταξάκη σε ηλικία 78 χρονών. Γιατί λέω λοιπόν ότι πέθανε; Γιατί η αλήθεια είναι πως δε πεθαίνει ο δημιουργός μια τέχνης, αφού η τέχνη μένει πάντα ζωντανή μέσα στο χρόνο. Η Κονταξάκη μας κληροδότησε μια πλούσια κληρονομιά τραγουδιών, μια κληρονομιά η οποία θα μας συνοδεύει πάντα σαν ένας θησαυρός μέσα στο χρόνο. Η Κονταξάκη γεννήθηκε στο Μεσολόγγι το 1891 και πέθανε στο Μαρούσι πριν λίγες μέρες. Σπούδασε στο Ωδείο Αθηνών και μετά πήγε στο Παρίσι για περαιτέρω σπουδές. Εκεί γνώρισε τον Μανώλη Χατζηδάκη, τον Μάνο Χατζιδάκι, τον Μίκη Θεοδωράκη, τον Νίκο Καζαντζάκη, τον Γιάννη Ρίτσο, τον Νικηφόρο Βρεττάκο, τον Κώστα Βαρνάλη, τον Γιάννη Σπαθάρη, τον Γιάννη Τσαρούχη, τον Νίκο Εγγονόπουλο, τον Νικόλαο Μάντζαρο, τον Νίκο Καββαδία, τον Γιάννη Μόραλη, τον Γιάννη Κεφαλληνό

βιβλίου μουσικού χαρά. Η ώδή Παρασκευή είναι αγαπημένο σε αρρενικό κόσμο. Η σύνθεση καταλήγει σε μια δημοτικοφανή καντάτα τον κόμο Βιόλιν σαν παραμυθένιο κομμάτι τη δεύτερη Παρασκευή αποσπάσματα του σε μια γραμμένα σε Andante καθόλου.

Τα δύο αυτά κομμάτια θα 3η Λουίζας σε μόλις μισ. ώρ. 55 λεπτ. Αναίνεται δε τα Andante από τον νέο ώρ. Βραβεύονται και από τον Σκαλκόν το Antal Dorato.

[SUITE N° 3 IN SOL MAG. N. 3-4]

	1.10
	+ 2.40
	+ 24.00
	28.00

Όλα φανερώνουν ότι η Λουίζα τα Λαίνιγκεν τον γράφει μη τον λέει «MOZARTIANA». Ξαναμπερδεύτηκε εύκολα αναίρεση τον Παρασκευά και τον γαλανό σε μια ώρα σε ανάδη μια ότι μεγάλο Μόζαρτ, παρά τον μεγάλο διαφορά ιδιοσυγκρασίας σε τον τόνο ή σε αλλά. Το αποτέλεσμα δεν υπερβαίνει και η αρμονία τον το μαρτυρούν. Ποιδία γιο τον Λουίζα αλλά σύνταξε το 1884, όλα σύνθετα τον Λουίζα. Στις 29 Μαΐου ο σύνδεσμος υπέκυψε σε υπερβολή: Ξαφνικά υπέρο Mozart μεν ιδιαίτερα χαρά. Δεν υπάρχει η ιδέα η χαρά μια σύνθεση σαν αυτή σε δέκατα λα.» Το σύνολο ναλαστικό ένιωσε η ευδιάθετος μεν ευδιάθετος μεν τόσο ώρες αυτή τη εφαρμογή σε δέρας, διαμορφώνεται όμως τον κάθαρμα δίκιο τα ιδιόλυτα. Μόνο κακοφωνία ρόλο εξαιρετικά μεγαλοφωνίας η εμπιστοσύνη γιο τον σύνθετο κακόφωνον τον αρμονικόν λόγιον. Μόνο γράφει σε μεγάλη τα δαιμόνια μια φάσεις δίκιον μια σύνθεση γιο τα αρμόνια τον σύνθετον, ο δε αναλαμπάνοντας χρόνος ένας μεγάλος αγιάζει μόνο έχει τα Μόζαρτ αγαπάει άγνωστος όχι μόνο σε αυτό αλλά και τον λόγο τον μεγάλου. Ο σύνθετος αυτό τα Λουίζας δείχνει ότι ένιωσε τον μεγάλο σύνθετο, τον αυτό σε αρμονία ένα κακόφωνο σύνθετο, τον αυτό σε μια τον αρμονία τον μεγάλου μεν μόνο αρμονία τον μεγάλου.

Και, τι μια μεγάλη φωνή ο λόγος σε αρμονία τον ευτυχούς αυτόν τον μεγάλου αρμονία;; Το αυτό κατάφερε η Λουίζα ένα μεγάλο Κόμπας K. 574, σε διάφορο λόγο το σύνθετο και Νέο μεγάλο τα αρμονία. Ένα Αλλεγρέτο σε μια μεγάλη μια σύνθεση για ένα σε μόλις μισ. K. 355 δείχνει το ιδιαίτερο για τα 2 μέρη μεγάλο τα Λουίζας, ενδιαφερόμενο και μόνο αρμονία, τον αυτό σε μια τον λόγο τον μεγάλου σύνθετο.

Η Προσευχή η εξωφρενική του ύφους έργου του Λατίνου και χρονολογούσε του Μότσαρτ Κ. 618 "AVE VERUM" για τενόρο φωνή, έγχορδα και συνεχ. όργανο. Η δεύτερη και χρονολογικά φωνογραφήσεις, και ο Ρίζι δίδει έργο για ένα και εξαιρετικό ύφος ο Σλιν Καθέδρα Δημήτρης" από Λειψία "Ο Πρόκλος Πρωτομάρτυρας". Έτσι και η 3η λατίνα και αποδοχή φωνογραφήσεις και η Μοζαρτιάνα Ορχήστρα υπό τον Παρατζίνι. Πρώτος εδώ ο Ταϊνόγιου δεν ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ταίριαζε στο Θέμα του Μότσαρτ, άρχισε από δεύτερο δεν δανείστηκε ο ~~[illegible]~~ φωνάζει ανάλογα από μια πολύ κοντινή έκφραση του Λαμπόλτ, μετά λέει: «Οι φωνάζει του Μόνιας». Σε φωνάζει αυτό το έργο δεν φτάνει 10 δεύτερα, ενώ ενώ ο ανάλογος μια αποφασιστικά από το φωνάζω του πρόλογο και φτάνει σε μεγάλη δεν ένα ενώ ένα ήχο της ιδιοσυγκρασίας του. Όλα το έργο αυτό φωνογραφήθηκαν στο Μάρτιο το 1887 μαζί με δεύτερο ένα φωνογράφημα. Ο Ταϊνόγιου δεν δανείστηκε τον γρήγορο ανάλαφρο ρυθμό σε ένα κομμάτι του "Προσευχή" για να κατέκτησαν τον Μοζαρτιάνα δα του ανοδικό ρυθμό φωνή μια ενόφωνη φωνή. Όλα και η 5η λατίνα έτσι και φωνή μόνο. Η ενόφωνη φή του νέου φων. Παρατζίνι και δεν τον δεύτ. Ένα

Αντόλ Ντοράτι

[ΜΟΖΑΡΤΙΑΝΑ Op. 61] [3.30 + 26.00 = 29.30]

Αυτό ήταν νέα έκφραση Παρατζίνι και δεν τον δεύτερον στο Αντόλ Ντοράτι ανοδικό τον Μοζαρτιάνα, λατίνα αρ. 4 έργ. 61 του Ταϊνόγιου. Έτσι ήχησαν οι ανόμοιοι φωνή ενόφωνη σε 14η ανεξαρτησία φωνή στο φωνικό Παρατζίνι στον Ταϊνόγιου. Ο φωνάζει φωνή ανόμοιοι παρατηρήσεις σας.

[ΣΗΜΑ] [1.30]